

t. m. jako sijajen, pokazalo se je, kako priljubljen in spoštovan je bil ranjki po vseh krogih ljubljanskega mesta in še celo zunaj, kjer so ga poznali. Na pokopališče ga je spremila odlična slovenska in nemška gospoda, veteransko društvo, skoro vsa šišenska vas, fabriški delavci iz Ljubljane in okolice in veliko priprostega ljudstva Sežana, kjer je bil prej notar in posestnik, je poslala k pogrebu posebno deputacijo z županom in okrajnim sodnikom na čelu. Predno so mrliča vzdignili so mu čitalnični pevci zapeli „Usliši nas Gospod!“ Na rakvi je bilo veliko vencev, med drugimi tudi od „kmetijske družbe kranjske“ in „Slovenske Matice“, katerih podpredsednik je ranjki bil. Pogrebcev je bila cesta polna od „Cekinovega grada“ (Leopoldruhe), kjer je ranjki na svojem posestvu umrl, prav do Ljubljane. Na pokopališču so mu zapeli pevci še nagrobnico „Nad zvezdami“, potem ga je zakrila črna zemlja. — Drugi pot prinesemo nekoliko spominov na nepozabljivega demoljuba.

— (Telegram z Dunaja) nam naznanja, da sta večeraj cesar in cesarica med mnogimi deputacijami milostljivo sprejela ondi deputacijo deželnega odbora in ljubljanskega mesta. Priprave za slovesnosti so nepopisljivo velikanske; odrov za gledalce vse polno; sedež 1. vrste na teh odrih velja 10 gold., v 2. vrsti 8 gold., v 3. vrsti 6 gold.

— (Katoliška družba rokodelskih pomočnikov) obhaja 25. obletnico cesarjeve poroke prihodajo nedeljo s slovesno sv. mašo ob 7. uri zjutraj v križanski cerkvi.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Vse drugo poskrilo se je te dni in bode tako ostalo celi ta teden v očigled sijajnih svečanosti za poslano sreberne poroke cesarjeve, katerih popis ne bode lahko mogoče tudi najspretnejše peró. Tudi državni zbor je odložen s svojimi obravnavami, katere so se zadnje dni sukale o potrebsčinah ministerstva za bogočastje in nauk. Minister Stremayer je marsikatero grenjke moral požreti in to po pravici o tem, da v šolah povsod le večidel kraljuje nemščina, jeziki drugih narodov pa ne uživajo svojih pravic. Nikakor pa se ne morejo skladati s škandalom glasovitega prusofila Schönnerja, ki je z neko pravlico o „prodaji cerkvenih sedežev“ v neki cerkvi Linške škofije napadel ministra z očitanjem, da zadnje podpore za na kant dejanega ministerstva zdaj še — pri duhovnih išče! Ko bi ta mož in njegovi pobratimi ustavoverci le pomislili, da vsakdanja seja državnega zbora požre okoli 3000 gold. dnine, ne mlatili toliko nepotrebne slame v zboru.

Iz Trsta. Presv. cesar je tukajšnjemu semenišču podaril 3000 gold. — Župana v volitvi 19. dne t. m. niso mogli izvoliti, ker niti prejšnji (lahonski) župan dr. Angeli niti novinec Dimmer nista dobila čezpolovičnice glasov: uni 26, ta 25. Volitev je bila odložena na drug dan. — Ta dogodek kaže, da so lahoni še na konji.

Ogersko. — Segedin je zopet pod vodo, to je, po nekaterih uže suhih ulicah zopet stoji voda; poprava nasipa le počasi napreduje.

Iz Rima. — Garibaldi je zdaj tukaj. Ker ves polomljen v nogah ne more hoditi, so ga na skladni postelji s kolodvora prinesli v Rim k njegovemu sinu Menotti-u. In kako je bil napravljen? Zaviti je bil v rudeči plajšč in okoli glavi je imel ovito rudečo ruto. Tudi oni, ki so z njim prišli, so bili rudeče opravljeni, in med množico, ki ga je pričakovala na kolodvoru, videlo se je mnogo rudečih zavratnikov. Vse to v znamenje, da bode

še veliko krvi teklo, predno bo Italija se znebila svojega kralja in dobila — republiko (ljudovlado). In kaj o vsem tem misli kralj Umberto? Kaj misli, tega ne vemo; to pa se je zgodilo, da koj po dohodu starega prekucneža je poslal kralj svojega prvega adjutanta do njega, da v njegovem imenu pozdravi „junaka“. Drugi dan je kralj sam prišel k njemu. Glavarju prekucijske stranke se tedaj skazuje čast vladarja!! Republikanci v Rimu pa razglašajo Garibaldijeva pisma in nabijajo po ulicah pozive prekucijske, ki sklepajo z besedami: „Kar Passanante (hudodelnik, ki je nedavno hotel kralja umeriti) ni mogel dovršiti, izvršili bomo mi kmalu.“ No, lepe dne bo doživela še Italija! — Pritekkel je tudi kmalu v Rim komité „Italije irredente“ iz Tridenta in Trsta, poklonit se svojemu „izveličarju“; Garibaldi jih je preprijazno sprejel s tolažbo, da „ne za trenutek ni pozabil italijanskih bratov unkray juliških planin.“

Iz Rusije. — Ruska vlada snuje ostre naprave, da bi zatrla hidro silne prekucijske stranke, katero nesramna „Neue freie Presse“ privošči ruskemu, to je, slovanskemu caru! Hudodelnik, ki je unidan stregel po življenji cesarjevem, se zove Soloviev in je bil učitelj v Toparegu. Tretji pot rešen smrtne nevarnosti je cesar deputaciji dostojanstvenikov, ki se mu je poklonila oni dan, rekel: „Za svojo zopetno rešitev imam se zahvaliti Božji previdnosti; v njej vidim dokaz, da je moje življenje še potrebno domovini, kateri bom služil svoja zadnja leta.“

Listnica vredništva. Gosp. M. Kalanu, učitelju v Šentpetru: Da za vseh 14 dolzih odstavkov Vašega „poslanega“, s katerimi se zagovarjate proti dopisu v 14. in 15. listu „Novic“, nimamo prostora, to sami najbolje lahko razsodite, ker veste, da marsikater odstavek prav nič ne ovrže, kar trdi „Novični“ pisatelj. Da pa Vašega „poslanega“ nčemo celó ad acta dejati, naj tu priobčimo sledeče oddelke: 2) „Ime društva ‚zweigverein‘ samo na sebi gotovo ne koristi in ne škoduje.“ 3) „Ko se je imenovano društvo osnovalo, je bil resnični namen delati le na povzdigo šolstva, — ako je pozneje pravo pot zgrešilo (oho!), tega pa jaz gotovo nisem kriv in zato ne odgovoren.“ 6) „Jaz lahko dokazem, da sem šolski čas, katerega sem 6. februarja s potovanjem zamudil (vendar!), uže 2. dne febr. doprinesel.“ 10) „Kakor občinski župan sem res marsikatero opravilo imel pa šole nisem zanemaril, ker za občinska opravila sem imel, namestnika.“ Kar naposled društvo pod imenom „zweigverein“ tiče, pa jaz nasvetujem, dasiravno nisem ne Demostenes in ne Aristoteles: naj se imenovano društvo do prve učiteljske konferencije, pri kateri naj bi se učitelji postojnskega okraja v imenovanem učiteljskem društvu dobro posvetovali in zedinili, opusti.“ — To, gosp. Kalan, so Vaše objave, ki so tudi nam jako všeč, ker kažejo, da sami čutite, da je bila nesrečna ura, ko ste snovali glasoviti „zweigverein“ na Notranjskem, kakoršnega cela Kranja ne pozna. Odsekajte zdravemu domačemu — národnemu — deblu tisti „zweig“, ki — vsaj sami veste — v vrtnarstvu velja le kot „wassertrieb“, in ta „zweig“, ki o ljudskem šolstvu na zemlji slovenski le nemir in razpor pomeni, vrzite brž v ogenj, da zgori! Vedite, da ntegnejo zopet priti časi — leta 1871, in da so blizo!

Gosp. R. D. na Sl: Ponujeno prosimo. — Gosp. A. Gr. v Celji: „Novicam“ nikakor ni bilo mogoče, kajti pesem smo prejeli še le večeraj opoldne. Več pismo.

Popravek. V političnem članku zadnjega lista v 30. vrsti namesti: „Zdaj smo toraj pred zasedbo Bosne“ beri: „Rumelije“.